

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 73.

Ellevte Session.

26de Møde.

Torsdagen den 19de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

R. P. C. Larsen (fortsat): Man kan sige: ja saa kunde de lade grandstæ; meget vel, men den, der har et lille Hartkorn, han lader ikke grandstæ, thi hans bedste Ko maa maaskee gaae for at faae en saadan Forretning afholdt. I visse Egne ere nogle Eiendomme paa den Maade, fordi det skal udredes efter Hartkornet, komme til at svare 80 à 100 Tdr. Korn mere end forhen, og den Mand, der saaledes aarlig har faaet en 200 à 300 Rd. mere, som han aldrig har arbejdet for at faae, kan godt give noget mere end $\frac{1}{4}$ pCt. af en saadan Eiendoms Indtægt. Jeg troer derfor, at der maa indføres i Loven, at denne Afgift bliver noget høiere, ligesom jeg ogsaa troer, at de andre Tiender bør regnes med, saavel som Kirketienden. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremsføre.

Mathiasen: Jeg kan ikke Andet end udtale min Tak til den ærede Forslagsstiller for at have indbragt Forslaget, ligesom det har særdeles glædet mig at høre den høitærede Indenrigsminister udtale sig saa imødekommende derom. Der gives Afskilligt i Udkastet, som jeg kan omtale, fordi jeg har Kjendskab til de henhørende Forhold. Jeg er saaledes bekendt med nogle Communer, hvor en stor Deel af Arealet er bebygget med Skov, og hvor derfor en stor

Deel Træarbejdere have nedfat sig. Saalænge disse Arbejdere ere i den unge Alder, hvori de stifte Familie, forøge de Skolevæsenets Udgifter, idet de foraarsage, at der maa oprettes flere Skoler og ansættes flere Lærere, og i en ældre Alder forøge de Fattigvæsenets Udgifter; disse Arbejdere forøge derimod, saalænge de ere raske og unge, Skoveiernes Erhverv; thi med Hensyn til Skovenes Beskatning og de Driftsomkostninger, som de fødre, er det en næsten reën Nettoindtægt. Det er nu en given Sag, at i saadanne Sognecommuner er der flere hovedrige Skoveiere, medens der er en stor Mængde uformuende og tildeels fattige Arbejdere, og derfor vilde det være rigtigt at omordne Forholdet; som Forholdet nu er, kan man ved at paaligne Communeafgifterne efter Formue og Leilighed ikke ramme de Giere, der hœ udenfor Communerne, og der hœrer sandelig Anstrengelse nok for at ramme de Giere, der hœ i selve Communen, især hvis der fra Lovgivningens Side gives nogenstømhøest Begrændsning for Paaligningen af Maximum efter Formue og Leilighed. Jeg skal sluttelig tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, om der ved Paaligningen af Communalafgifterne efter Formue og Leilighed gives nogenstømhøest løvbunden Begrændsning af Maximum, anderledes end at det maa rette sig efter ethvert Steds egen særlige Beskaffenhed, eller om det, naar Uenighed optaaer, i ethvert enkelt Tilfælde skal afgjøres af Amtsraadet eller Ministeriet.

Schulin: Jeg skal tillade mig først at yttre min Tilfredshed med den Maade, hvor paa den ærede Forslagsstiller igaar fremstillede